

Proevenreglement

Begripsbepalingen

Artikel 1

Onder "**aanlegvakken**" wordt verstaan: onderdelen van een proef, waarbij niet de africhting en dresseur van de hond, maar de natuurlijke aanleg getest wordt, zoals de neus, gedrag tegenover andere honden, samenwerking met de voorjager (handelbaarheid) het voorstaan en in mindere mate het zoeken bij de aanlegproef veldwerk en de neus, spoorzekerheid en spoorwil bij de zweet- en sleepspoorproef. Met "**de vereniging**" wordt in dit reglement bedoeld de Vereniging "**De Weimarse Staande Hond**".

Onder "**proeven**" wordt verstaan: de door de vereniging georganiseerde proeven, oefendagen en opleidingen, die in dit reglement geregeld worden en niet reeds aan reglementen zijn onderworpen van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland, de Nederlandse Jagersvereniging, de Koninklijke Nederlandse Kennelclub "Cynophilia" en het Jagdgebrauchshundverband e.V of enig ander reglement.

Met de "**Jachthondencommissie**" wordt in dit reglement bedoeld de commissie jachthonden onder leiding van het bestuurslid die met jacht- en wedstrijd zaken en met de organisatie van de jachthondenproeven en veldwedstrijden is belast.

Onder "**voorjager**" wordt verstaan: de persoon die als begeleid(st)er van de hond met de hond de betreffende proef aflegt.

Algemene bepalingen

Artikel 2

Het proevenreglement is een reglement als bedoeld in artikel 2.1. van de statuten en artikel 10 van het huishoudelijk reglement van de vereniging.

Artikel 3

Het doel van de proeven en de oefendagen en opleidingen is om leden van de vereniging een goede mogelijkheid te bieden om de natuurlijke en erfelijke jachteigenschappen, de africhtbaarheid, veelzijdigheid en het gebruik in de jachtpraktijk van hun staande hond te testen. Met de proeven, oefendagen en opleidingen wordt beoogd het gebruik van veelzijdige, over een goede jachtaanleg beschikkende en goed af te richten staande honden door leden van de vereniging te bevorderen. De proeven, oefendagen en opleidingen zijn daarom ook gericht op:

- het beoordelen en vaststellen van de aangeboren eigenschappen van de hond;

- het bieden van een mogelijkheid voor de eigenaar van de hond om zich een beeld te vormen ten aanzien van de bruikbaarheid van de hond voor de praktijkjacht;
- het de vereniging inzicht geven in de kwaliteit van de jachteigenschappen van de Weimaraner in Nederland.

Artikel 4

Uitgangspunt voor het systeem van proeven en opleidingen is, om de eigenaar behulpzaam te zijn bij het vormen van zijn hond in een zo vroeg mogelijk stadium. De opleiding vangt daarom aan in een periode dat de jonge hond maximaal toegankelijk is voor een definitieve vorming. Hiermee wordt beoogd een goede aanloop te bieden voor de op latere leeftijd eventueel af te leggen Nederlandse veldwedstrijden, jachthondenproeven en/of buitenlandse wedstrijden en proeven.

Artikel 5

De proeven, oefendagen en opleidingen worden gepubliceerd in het clubblad en op de website van de vereniging. Leden van de vereniging mogen de proef bijwonen. Introdúcés van leden mogen de proef bijwonen na toestemming van de proefleider.

Artikel 6

Voor de proeven, oefendagen en opleidingen kunnen uitsluitend Weimarse staande honden worden ingeschreven, die voorgejaagd worden door en zowel in eigendom als feitelijk in het bezit zijn van, leden van de vereniging. Daarbij geldt als eis dat de betreffende Weimaraner in het Nederlandse Hondenstamboek, in één der bijlagen of één der voorlopige registers dan wel in een erkend buitenlands hondenstamboek moet zijn geregistreerd.

Artikel 7

Er kunnen aan de deelnemende honden afhankelijk van de zwaarte van de proef minimale leeftijdseisen gesteld worden. Aan de verschillende proeven, oefendagen en opleidingen mag in willekeurige volgorde worden deelgenomen, al wordt aanbevolen om te starten met veldwerk. Voor deelname aan de proeven, oefendagen en opleidingen worden geen eisen van vooropleiding gesteld. Cryptorchide en monorchide reuen worden toegelaten tot de proeven, oefendagen en opleidingen . Loopse teven mogen deelnemen aan de proeven , oefendagen en opleidingen mits zij dit tijdig vooraf melden bij de proefleider zodat zij gedurende proef apart kunnen worden gehouden van de andere deelnemende honden. Zichtbaar dragende en zogende teven kunnen worden geweigerd. Indien aan een hond voor enig onderdeel van een proef een onvoldoende wordt toegekend is het in beginsel toegestaan om de proef te voltooien en de overige onderdelen af te leggen. De hond dient de volledige proef af te leggen met dezelfde voorjager.

Artikel 8

Men is ingeschreven voor een proef, oefendag of opleiding als het inschrijfformulier vergezelt van een kopie van de stamboom alsmede het inschrijfgeld ruim voor de datum van aanvang van de proef of opleiding bij de Jachtcommissie van de vereniging zijn ontvangen.

Artikel 9

Bij de proeven worden de navolgende beoordelingscijfers toegekend:

Zeer Goed: 4 punten

Goed: 3 punten

Voldoende: 2 punten

Matig: 1 punt

Onvoldoende: 0 punten

Niet te beoordelen: geen punten

De beoordeling "Uitmuntend" (5 punten) kan slechts in bijzondere gevallen worden toegekend bij de aanlegvakken, waarbij de keurmeester gehouden is om deze beoordeling schriftelijk te motiveren.

Artikel 10

Uiterlijk 2 weken nadat een in dit reglement opgenomen proef heeft plaats gevonden zorgt de proefleider ervoor dat de uitslag met de daarbij behorende cijferlijsten ter publicatie en archivering door worden gezonden aan het bestuur van de vereniging.

Artikel 11

Het apport wordt met een beoordeling van een Zeer Goed afgelegd door de hond die geen dan wel nauwelijks aandacht van de voorjager vergt, die voordat hij wordt uitgezonden, niet hinderlijk piept, jankt of blaft, die niet inspringt, het enkele commando tot apporteren afwacht, daarna onmiddellijk zich met voldoende snelheid naar het te apporteren wild begeeft en een "model apport" uitvoert. Onder "model apport" wordt verstaan dat de hond een apport zodanig uitvoert, dat hij:

1. het wild nadat hij het gevonden heeft, onmiddellijk en zonder aarzelen opneemt;
2. het wild goed draagt en niet onnodig verpakt;
3. in vlot tempo naar zijn voorjager komt;
4. zonder aanmoedigingen, commando's of aanwijzingen, dus uit zichzelf, recht voor de voorjager gaat zitten;
5. zijn voorjager het wild met opgeheven hoofd aanbiedt;
6. het wild eventueel na daartoe een commando te hebben gekregen, onmiddellijk loslaat en niet nahapt;

7. in voorkomend geval zich niet uitschudt, voordat hij het wild ter hand heeft gesteld.

De proef is voldoende afgelegd door de hond, die het wild aanneemt en naar zijn voorjager onder handbereik brengt, ongeacht of hij tijdens het werpen aangelijnd of onaangelijnd was, of hij inspringt, verpakt of zich uitschudt of hij zittend of staand afgeeft. Van "verpakken" is sprake wanneer een hond zonder noodzaak het wild neerlegt en opnieuw in de vang neemt. Indien de hond het wild neerlegt en opnieuw in de vang neemt om een betere greep op het te apporteren wild te krijgen zal dit de hond niet als verpakken worden aangerekend.

Artikel 12

Het predicaat van natuurlijke aanleg wordt op de jaarlijkse (Kampioens)clubmatch dan wel op de Algemene Ledenvergadering uitgereikt aan de eigenaar van de hond die met goed gevolg zowel de aanlegproef veldwerk als de appel- en apportproef en de zweet-en sleepspoorproef heeft afgelegd.

De aanlegproef veldwerk

Artikel 13

De aanlegproef veldwerk heeft als doel de natuurlijke jachteigenschappen van de hond te beoordelen en te registreren waarbij in aanmerking wordt genomen de leeftijd van de hond alsmede de ervaring die de hond zou kunnen bezitten. De honden dienen, zo mogelijk meerdere malen voor wild gebracht te worden tenzij aan een hond na zijn eerste loop reeds voor neus, voorstaan en zoeken de kwalificatie "Zeer Goed" kan worden toegekend. Als het zoeken dusdanig is dat verder keuren op dit punt geen resultaten kan geven stopt de keuring.

Artikel 14

Op de aanlegproef veldwerk worden de navolgende vakken beoordeeld:

1. Neus;
2. Voorstaan;
3. Zoeken;
4. Handelbaarheid;
5. Gehoorzaamheid;
6. Gedrag ten opzichte van andere honden

Verder wordt, indien de mogelijkheid zich voordoet, de wijze van jagen vastgesteld, alsmede wordt beoordeeld of de hond handschuw is en op welke wijze hij reageert op het schot.

Artikel 15

Neus.

De veelzijdige inzet van de toekomstige jachtgebruikshond vereist een goed gebruik van het reukvermogen dat om die reden als afzonderlijk onderdeel beoordeeld wordt. De beoordeling van de neus vindt echter niet plaats door middel van een aparte daarop gerichte oefening maar tijdens de uitvoering van de vakken voorstaan en zoeken. Als de mogelijkheid zich voordoet dat een haas wordt opgestoten of dat de hond op een hazenspoor loopt kan de neus mede worden beoordeeld aan de hand van het volgen van het gezonde spoor van het haas en de manier van jagen van de hond.

Artikel 16

Voorstaan.

Voorstaat doet de hond op verwaaiing van veer- of haarwild; voorstaan op gezicht moet negatief beoordeeld worden. De hond dient voor hem niet zichtbaar wild wat gevonden wordt d.m.v. verwaaiing en het reukvermogen voor te staan of in mindere mate voor te liggen. Voorliggen wordt minder gewaardeerd dan voorstaan. Het kort definiëren en tot een korte verstrakking komen mag niet hoger dan Goed worden gewaardeerd. Echter het door blijven voorstaan wordt op de aanlegproef niet geëist en mag niet tot een lagere beoordeling leiden. Uitstoten van wild voor dat de voorjager bij de hond is mag niet tot een lagere waardering leiden, evenmin als het achtervolgen van uitgestoten wild. Indien een hond echter herhaaldelijk wild bewust uitstoot zonder voorstaan of doelbewust hazen zoekt om deze te hetzen moet dit onderdeel met onvoldoende beoordeeld worden.

Artikel 17

Zoeken.

Doel van dit onderdeel is om met gebruikmaking van de wind een veld systematisch naar aanwezig wild af te zoeken. Daartoe dient de hond met een zekere snelheid op de windrichting slagen te maken tegen de windrichting in. Het flankerend (revieren) zoeken moet vlijtig en volhardend zijn en de slagen dienen regelmatig te worden uitgevoerd, zodat het door de keurmeester aangegeven deel van het veld volledig wordt afgezocht. Aan het zoekgedrag moet de wil tot het vinden van wild kunnen worden herkend. De hond dient over voldoende uithoudingsvermogen te beschikken. Beoordeeld wordt de snelheid en regelmaat waarop de hond het veld afzoekt. Een hond die bij voortdurende doelbewust hazen zoekt teneinde deze te hetzen en daarbij aanwezig veerwild overslaat behaalt voor dit onderdeel een onvoldoende. Honden die niet voldoende veld nemen, niet bij hun voorjager weg gaan kunnen geen voldoende behalen.

Artikel 18

Handelbaarheid.

Het onderdeel handelbaarheid en gedrag ten opzichte van andere honden heeft met elkaar te maken en kan op de aanlegproef veldwerk bij dit onderdeel worden beoordeeld. Beoordeeld wordt de wijze van gewilligheid waarop de hond zich tijdens de proef door de voorjager laat leiden.

Artikel 19

Gehoorzaamheid.

Bij het onderdeel gehoorzaamheid wordt beoordeeld in welke mate de hond de commando's en aanwijzingen van zijn voorjager opvolgt. Ernstige ongehoorzaamheid, bij voorbeeld bij het zoeken met als gevolg dat de hond niet kan worden beoordeeld, kan tot uitsluiting van verdere deelname aan de proef leiden.

Artikel 20

Wijze van jagen.

Indien de gelegenheid zich voordoet, wordt de wijze van jagen van de hond op een spoor van gezond wild vastgesteld. De beoordeling kan luiden: spoorluid, zichtluid, stom of ongemotiveerd blaffen. Wanneer zich geen gelegenheid aandient om de wijze van jagen vast te stellen wordt bij dit onderdeel op de cijferlijst "onbekend" ingevuld.

Artikel 21

Handschuwheid.

Door de keurmeester wordt de hond omzichtig benaderd en aangeraakt zodat beoordeeld kan worden of de hond handschuw is. Handschuwheid moet niet verward worden met gereserveerdheid en/of eenkennigheid. Het eventueel uitvallen van de hond kan het gevolg zijn van angst, maar ook van een verscherpte verdedigingsdrang.

Artikel 22

Schotschuwheid.

Voorgescreven is dat een schot uit een hagelgeweer wordt afgevuurd om deze test te doen. Indien door omstandigheden het niet mogelijk is een schot af te geven met een hagelgeweer dient een schot met een knalpistool te worden afgegeven om deze

test te doen. Het schot wordt afgevuurd als de hond in volle zoekactie is en zich binnen schotsafstand bevindt. Schotschuw is de hond die op het schot met duidelijke tekenen van angst of zelfs paniek reageert, bij zijn voorjager of een ander bescherming zoekt en zich aan de verdere deelneming van de proef onttrekt. Een reactie op het schot, waarbij de hond zich naar zijn voorjager begeeft, om te onderzoeken wat er aan de hand is, mag niet als "schotgevoelig" worden uitgelegd. De beoordeling van de keurmeesters is:

- schotschuw nee
- licht schotgevoelig ja
- schotgevoelig ja

Een hond die schotschuw is kan de proef niet behalen.

Artikel 23

Per onderdeel, neus, zoeken, voorstaan, handelbaarheid en gehoorzaamheid wordt aan de hond een waardering toegekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 van de algemene bepalingen van dit reglement. De onderdelen wijze van jagen, handschuw en schotschuw worden gewaardeerd zoals genoemd in de specifieke artikelen.

Artikel 24

Een hond heeft de aanlegproef veldwerk met goed gevolg afgelegd indien hij voor de onderdelen neus, voorstaan, zoeken, handelbaarheid, gedrag ten opzichte van andere honden en gehoorzaamheid minstens een Voldoende heeft behaald en bovendien niet is geconstateerd dat de hond handschuw of schotschuw is.

Artikel 25

Elke deelnemer ontvangt een cijferformulier waarop de behaalde cijfers van zijn hond staan. Indien de hond de proef met goed gevolg heeft afgelegd ontvangt de eigenaar bovendien een certificaat.

Artikel 26

Het voor deze proef benodigde wild moet in het veld aanwezig zijn.

De appèl- en apportproef

Artikel 27

De appèl- en apportproef heeft als doel de hond te testen op het werk na het schot door middel van een aantal kunstmatige proeven die zoveel mogelijk de jachtpraktijk benaderen.

Artikel 28

Op de appèl- en apportproef worden de navolgende vakken beoordeeld:

1. Volgen los aan de voet in verschillend tempo.
2. Houden van de aangewezen plaats buiten bereik van de voorjager.
3. Volgen aan de lijn door dichte begroeiing.
4. Apport van haarwild uit dichte dekking.
5. Apport waterwild met schot uit diep water.
6. Markeerapport van veerwild met schot.
7. Op post zitten tijdens een drijfjacht.
8. Vrij uitsturen en komen op bevel.

9. Aansnijproef.
10. Gedrag ten opzichte van andere honden
11. Samenwerking met de voorjager.

Verder wordt beoordeeld of de hond handschuw is en op welke wijze hij reageert op het schot.

Artikel 29

Volgen los aan de voet in verschillend tempo.

Uitvoering: De hond moet onaangelijnd volgen aan de voet waarbij de voorjager op aanwijzing van de keurmeesters verschillende tempo's afwisselt (niet hardlopen) en halt houdt. De hond dient zich bij het volgen na een éénmalig commando "volg" aan zijn voorjager aan te passen en steeds diens tempo aan te houden en te stoppen wanneer zijn voorjager halt houdt.

Beoordeling:

Voldoende krijgt de hond die zich steeds na een commando van zijn voorjager aanpast. Zeer goed heeft de hond die attent is, zijn schouder voortdurend ter hoogte van de knie van de voorjager houdt en nagenoeg geen aandacht eist, zijn voorjager niet hindert en bij het halt houden uit zichzelf naast zijn voorjager gaat zitten.

Artikel 30

Houden van de aangewezen plaats buiten bereik van de voorjager.

Uitvoering:

De hond moet zonder dat hij zijn voorjager kan zien, horen of ruiken gedurende 2 minuten de aangewezen plaats houden zonder dat de hond een lijn of halsband om heeft. Na een halve minuut wordt op schotafstand een schot uit een hagelgeweer gelost en na anderhalve minuut een tweede schot. De schutter staat zodanig opgesteld dat de hond deze niet kan zien.

Beoordeling:

Zolang de voorjager voor de hond in zicht is en hij verlaat zijn plaats mag de voorjager de hond terug naar de plaats brengen, **dit ter beoordeling aan de keurmeesters. Het** verlaten van de plaats mag zich niet meer dan tweemaal voor doen, de hond kan dan echter niet meer dan een voldoende behalen.

Voldoende heeft de hond die gaat staan, maar niet verder dan de straal van één meter de aangewezen plaats verlaat. Zeer goed wordt toegekend aan de hond die ook tijdens het schot rustig op de plaats blijft liggen. Een hond die aanhoudend blaft of hinderlijk piept kan deze oefening niet met een voldoende afleggen.

Artikel 31

Volgen aan de lijn door dichte begroeiing.

Uitvoering:

De hond moet aangelijnd zijn voorjager volgen tijdens het afwerken van het door de keurmeesters aangegeven traject door dichte begroeiing of kreupelhout zonder daarbij zijn voorjager te hinderen.

Beoordeling:

Voldoende krijgt een hond, die zijn voorjager niet herhaaldelijk hindert door te trekken, voor de voeten te lopen, achter blijft of veelvuldig te snuffelen en met extra commando's zijn voorjager volgt. Zeer goed krijgt de hond die zijn schouder voortdurend ter hoogte van de knie

van de voorjager houdt en nagenoeg geen aandacht eist, terwijl de riem slap hangt en er geen commando's herhaald behoeven te worden. Achter de voorjager aanlopen kan niet tot een hoge waardering leiden.

Artikel 32

Apport haarwild uit dichte dekking.

Uitvoering:

Op een voor de hond en voorjager onbekende plek in de dichte dekking wordt een haas of een konijn geworpen. De keurmeester bepaalt waar de hond moet worden ingezet. De voorjager mag deze plaats tijdens de gehele proef niet verlaten. De keurmeester geeft de globale richting aan waar het wild ligt.

Zolang de hond in de dekking is mogen er door de voorjager geen commando's aan de hond gegeven worden. Het wild ligt \pm 30m vanaf de plaats waar de hond wordt ingezet. De hond moet tonen te willen zoeken en wel met jachtverstand, dit ter beoordeling aan de keurmeester. Het zomaar op de wind gaan lopen van een hond spreekt in deze situatie niet van jachtverstand. De hond mag driemaal worden ingezet, waarbij ieder commando als inzet wordt beoordeeld. De hond heeft echter maximaal tien minuten heeft om het wild te vinden en te apporteren.

Beoordeling:

Voldoende heeft een hond die het wild binnen tien minuten binnen brengt, het wild niet zittend afgeeft of binnen een straal van één meter van zijn voorjager laat vallen. Zeer goed heeft de hond die met niet meer dan twee commando's binnen de tijd het wild vindt, apporteert en zittend aan zijn voorjager presenteert.

Artikel 33

Apport uit diep water met schot.

Uitvoering:

De hond moet een eend, welke door de keurmeester of helper in open water is geworpen, zwemmend bereiken en bij zijn voorjager terugbrengen. Als bij het werpen de eend op zijn hoogste punt is, wordt er een schot gelost uit een hagelgeweer. De voorjager dient de gehele proef ongeveer 2 meter vanaf de waterkant te blijven staan.

Beoordeling:

Voldoende heeft de hond die inspringt op het schot, de eend bereikt en pakt, de eend aan de kant neerlegt en zich uitschudt, de eend eerst na een extra commando van de voorjager weer oppakt en de eend binnen de straal van één meter vanaf de voorjager laat vallen. Zeer goed wordt toegekend aan de hond die onaangeliend naast zijn voorjager blijft zitten en pas op bevel zonder treuzelen het water ingaat, rechtstreeks naar de eend toe zwemt, de eend vastpakt, direct naar de kant komt en zonder zich uit te schudden of te verpakken de eend zittend aan zijn voorjager afgeeft.

Artikel 34

Markeerapport van veerwild met schot.

Uitvoering:

De hond moet de valplaats van een op ongeveer vijftig meter afstand geworpen stuk veerwild onthouden en vervolgens het veerwild apporteren. De valplaats is zodanig gekozen, dat de hond het geworpen wild vanaf het punt waarbij wordt ingezet niet kan zien liggen. Op het schot uit een hagelgeweer wordt de eend geworpen. De hond die met zijn neus gebruik maakt van de wind en zich derhalve niet in een rechtstreekse lijn naar het wild begeeft zal

geen lagere waardering krijgen dan de hond die via de kortste weg naar het wild toe gaat. Een voldoende krijgt de hond, die inspringt op het schot, het wild verpakt, het wild niet zittend afgeeft en neerlegt binnen een straal van één meter van zijn voorjager. Zeer goed wordt toegekend aan de hond die het commando tot apporteren afwacht, snel met of zonder gebruikmaking van de wind het wild vindt zonder te hoeven zoeken, en vervolgens het wild volgens het model apport apporteert, zoals beschreven in artikel 11 van dit reglement

Artikel 35

Op post zitten tijdens een drijfjacht.

Uitvoering:

Helpers en publiek drijven luidruchtig een bosperceel uit zoals dat gebruikelijk is bij een drijfjacht. De honden stellen zich zittend naast hun voorjager aan de rand van het bosperceel op. Bij iedere hond wordt twee keer een schot uit een hagelgeweer gelost. De hond die aangeliind wordt voorgejaagd kan geen hogere beoordeling dan "goed" behalen.

Beoordeling:

Voldoende heeft de hond, die aangeliind wordt voorgejaagd, niet geheel rustig is en op het schot reageert, doch niet hinderlijk blaft, jankt of piept. Een hond kan dit onderdeel niet met een voldoende afleggen, indien hij bij voortdurend hinderlijk blaft, jankt of piept en derhalve zeer onrustig is op post.

Zeer goed wordt toegekend aan de hond die onaangeliind wordt voorgejaagd, rustig op post blijft zitten en attent is op het schot.

Artikel 36

Vrij uitsturen en komen op bevel.

Uitvoering:

Dit onderdeel moet worden uitgevoerd op een perceel dat de hond de gelegenheid biedt om ruimte gaan. De hond dient ingezet te worden zoals bij het zoeken bij de aanlegproef veldwerk. Wanneer de hond zich op een afstand van circa 30 meter bevindt zal de keurmeester aangeven dat de voorjager de hond voor mag laten komen.

Beoordeling:

Voldoende heeft de hond die met meerdere bevelen weggestuurd moet worden en met niet meer dan vier commando's bij zijn voorjager terugkomt, zodat deze hem kan aanlijnen. Zeer goed wordt toegekend aan de hond die na een eenmalig commando ruim veld neemt en na het bevel om voor te komen direct naar zijn voorjager terugkeert en voor of naast hem gaat zitten, zodat hij aangeliind kan worden.

Artikel 37

Aansnijproef.

Uitvoering:

De hond wordt maximaal twee minuten, naast het bij de proef gebruikte wild buiten de invloedssfeer van de voorjager achtergelaten. De voorjager mag zijn hond liggend, zittend of stand achterlaten.

De hond mag het wild niet aanvreten, noch apporteren. Dit onderdeel kan ook beoordeeld worden tijdens het verloren apport uit dekking.

Beoordeling:

Er wordt voor dit onderdeel geen punten toegekend, doch slechts de aantekening "AANSNIJDER JA/NEE". wordt genoteerd.

Artikel 38

Handschuwheid. Gedrag ten opzichte van andere honden. Samenwerking met de voorjager. Door de keurmeester wordt de hond omzichtig benadert en aangeraakt, zodat beoordeeld kan worden of de hond handschuw is. Handschuwheid moet niet worden verward met gereserveerdheid en/of eenkennigheid. Het eventueel uitvallen van de hond kan het gevolg zijn van angst, maar ook van een verscherpte verdedigingsdrang. Om die reden dient het uitvallen van een hond alleen met “slecht” te worden beoordeeld, indien de hond tracht te bijten teneinde de keurmeester of andere personen dan wel andere honden aantoonbaar letsel toe te brengen. **Het gedrag ten opzichte van andere honden** wordt beoordeeld als zijnde goed, matig of slecht. Een hond die de beoordeling slecht behaald kan de proef niet behalen. **De samenwerking tussen voorjager en hond** wordt beoordeeld als goed, matig of slecht. Een hond en voorjager die de beoordeling slecht behalen kunnen de proef niet behalen.

Artikel 39

Schotschuwheid.

Schotschuw is een hond die op het schot met duidelijke tekenen van angst of zelfs paniek reageert, bij zijn voorjager of een ander bescherming zoekt en zich aan de verdere deelneming van de proef onttrekt. Een reactie op het schot, waarbij de hond zich naar de voorjager begeeft, om te onderzoeken wat er aan de hand is, mag niet als “schotgevoelig” worden uitgelegd. Verder geldt onverwijld hetgeen in artikel 20 staat.

Artikel 40

Per onderdeel wordt met uitzondering van de Aansnijproef, handschuwheid en schotschuwheid een waardering toegekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 van de Algemene bepalingen van dit reglement.

Artikel 41

Honden die bij enig onderdeel van de proef het gezochte wild hebben gevonden en dit niet apporteren kunnen niet opnieuw worden ingezet en krijgen voor het betreffende onderdeel een onvoldoende.

Artikel 42

Een hond heeft de appél- en apportproef met goed gevolg afgelegd indien hij voor de vakken 1 t/m 8 tenminste een voldoende het behaald, de Aansnijproef heeft behaald en niet hand- of schotschuw is en de hond niet hard in de bek is en wild beschadigd of aanvreet of wild begraaft dan wel andere gedragsfouten vertoont als bedoeld in artikel 38.

Artikel 43

Elke deelnemer ontvangt een cijferlijst, waarop de behaalde cijfers van zijn hond staan. Indien de hond de proef met goed gevolg heeft afgelegd ontvangt de eigenaar bovendien een certificaat.

Artikel 44

De voorjager dient zijn eigen veer- en haarwild mee te brengen naar de proef.

Zweet – en sleepspoorproef

Artikel 45

Doel van de zweet- en sleepspoorproef is om door middel van kunstmatige sporen die de jachtpraktijk zoveel mogelijk benaderen, de deelnemende honden te testen op een voor het nazoek van ziekgeschoten wild bijzondere aanleg. Niet de bedoeling is dat na het behalen van de zweet- en sleepproef men zich plaats op een lijst van ervaren nazoek Zweethonden.

Artikel 46

De zweet- en sleepspoorproef bestaat uit de volgende onderdelen:

1. Zweetwerk
2. Haarwildsleep
3. Veerwildsleep

Artikel 47

Bij het zweetwerk worden de navolgende onderdelen beoordeeld:

- a. Neus
- b. Spoorzekerheid
- c. Zelfstandigheid

Artikel 48

Bij de haarwild – en veerwildsleep worden de navolgende onderdelen beoordeeld:

- a. Uitvoering sleep
- b. Spoorwil
- c. Apport.

Artikel 49

Zweetsporen:

De lengte van het zweetspoor bedraagt minimaal 450 en maximaal 600 meter. Het spoor is gelegd in het bos, met inbegrip van enige open plekken en kaalslagen. Een spoor kent geen rechte stukken, minstens twee haken alsmede twee wondbedden, welke zijn gemarkeerd, de aanwezigheid van snijhaar en extra bloed. Alle zweet kunst of natuur meldt de voorjager aan de keurmeesters. Het spoor is in zijn geheel licht gebogen. De ruimte tussen twee verschillende zweetsporen dient over de gehele lengte 100 meter te bedragen. Na vijftig tot 100 meter wordt de eerste haak aangebracht. Na circa 100 meter kan het eerste wondbed worden aangetroffen. Voor het spoor mag niet meer dan een $\frac{1}{4}$ liter bloed zijn gebruikt. De enige chemische toevoeging aan het bloed welke wordt toegestaan is keukenzout. Het zweetspoor kan op twee manieren worden gelegd, namelijk door middel van het "tippen" of door middel van het "sprenkelen".

Bij het tippen wordt een spons van 6 cm lang en 2 cm dik aan een stok bevestigd. Het bloed wordt meegenomen in een open pot. Bij elke twee passen wordt de spons in de pot gedoopt en langs de rand afgestreeken, waarna de spons op de grond wordt gedrukt. Het sprenkelen vindt plaats met behulp van een druppelfles. Indien er op de proef twee of meer groepen honden worden gekeurd dient bij alle groepen dezelfde methode voor het uitleggen van het spoor te zijn gebruikt. Het spoor dient bij het uitwerken minimaal drie uur oud te zijn en maximaal zes en half uur oud. De aangenomen post van de schutter wordt met een plaatsbreuk gemarkeerd. Elk spoor heeft een nummer, bij loting worden de sporen aan de deelnemers toegewezen. Bij het begin van het spoor wordt

met een brief het nummer en tijdstip van het leggen van het spoor aangegeven. Van hieruit voeren leidbreuken tot de eveneens verbroken aanschotsplaats, die van zweet en snijhaar voorzien is.

Artikel 50

Zweetwerk:

Uitvoering.

De hond dient in alle rust te worden voorgejaagd aan een geheel afgedokte minstens zes meter lange zweetlijn en een goede (brede) zweethalsband. De hond mag niet meer dan drie keer van het spoor afkomen en worden terugverwezen door de keurmeesters. Wanneer de hond echter van het spoor afgeraakt is en zichzelf geheel zelfstandig corrigeert wordt dit positief beoordeeld. Het wordt aan de voorjager overgelaten of hij indien nodig wenst terug te grijpen, vooruit te zoeken of om te slaan. Wil hij met de hond teruggrijpen of vooruitzoeken, dan dient de voorjager het spoor zelf te zoeken. Het is de voorjager toegestaan om op het gevolgde spoor aangetroffen zweet, wondbedden en andere aanknopingspunten met behulp van breuken te markeren, waardoor ingeval zulks nodig blijkt te zijn hij kan teruggrijpen op het reeds gevolgde zweetspoor. De voorjager mag de hond ondersteunen en het is hem toegestaan om het werk gedurende een korte tijd te onderbreken en zijn hond af te leggen. Het zweetspoor dient echter binnen 45 minuten te zijn afgewerkt. De voorjager wordt er door de keurmeesters op attent gemaakt wanneer het gevaar dreigt dat de voorgeschreven tijdslimiet overschreden kan gaan worden. De keurmeesters volgen op een redelijke afstand de voorjager en zijn hond. De voorjager wordt door de keurmeesters eerst opmerkzaam gemaakt dat zijn hond van het spoor af is geraakt nadat geconstateerd is dat de hond een verleiding volgt of anderszins afdwaalt zonder dat dit de voorjager opvalt en wanneer bovendien niet te verwachten is dat de hond of de voorjager na 50 tot 100 meter zichzelf verbetert of uit eigen beweging teruggrijpt. Wanneer de hond van het spoor is afgekomen, dienen de keurmeesters vast te stellen of en zo ja op welke wijze de hond zich zelf verbetert en of de voorjager zich bewust is van het feit dat de hond een verleidingsspoor volgt of het aanzetspoor om een andere reden verlaten of verloren heeft.

Beoordeling.

Beoordeeld wordt de prestatie van de hond en meer in het bijzonder het gebruik van de neus, de rust en zekerheid waarmee het spoor wordt uitgewerkt en de mate waarin de hond zelfstandig, dat wil zeggen zonder overmatige aansporingen van zijn voorjager het spoor uitwerkt. Voldoende heeft een hond, die de wil toont om het wild te vinden, hoogstens drie keer van het spoor afraakt en met de nodige ondersteuning uiteindelijk binnen vijfenveertig minuten het ree of stuk weet te bereiken. Zeer goed wordt toegekend aan de hond die rustig, geconcentreerd en zelfverzekerd het zweetspoor zelfstandig uitwerkt en niet meer dan één keer van het spoor af is geraakt waarop hij door zijn voorjager en/of de keurmeester moest worden teruggezet.

Artikel 51

Haarwildsleep.

Uitvoering:

De haarwildsleep wordt door het bos gelegd, is 200 à 250 meter lang en heeft twee stompe haken. Er kunnen twee stuks wild worden gebruikt, één als sleepwild en één als te apporteren wild, welke beide aan het eind van de sleep worden gelegd. De keurmeester die

de sleep heeft getrokken blijft aan het einde van het spoor achter, waar hij zich verdekt opstelt ten einde het gedrag van de hond te kunnen beoordelen bij het einde van de sleep en het opnemen van het wild. De andere keurmeester stelt zich aan het begin van het sleepspoor op, zodat hij de uitvoering van het eerste deel van het uitwerken van het sleepspoor alsook het afgeven van het wild aan de voorjager kan beoordelen. De voorjager mag de hond de eerste 30 meter van het spoor begeleiden.

Beoordeling:

Een voldoende wordt aan de hond toegekend, die na maximaal één haak overslaat en wanneer hij het spoor kwijt is zichzelf hersteld, bij het wild aangekomen oppakt, al dan niet verpakt, het wild bij zijn voorjager brengt en het wild niet zittend afgeeft, of binnen een straal van één meter bij zijn voorjager neerlegt. Zeer goed wordt toegekend aan de hond, die na met een eenmalig commando te zijn ingezet het sleepspoor vasthoudend uitwerkt en volledig volgt, zichzelf eventueel corrigeert, bij het wild aangekomen het wild in één keer oppakt en langs de kortste weg dan wel over het sleepspoor het wild volgens het model apport apporteert als beschreven in artikel 11 van dit reglement

Artikel 52

Veerwild sleep:

Uitvoering.

De veerwildsleep wordt waar mogelijk in open land (gras) gelegd, is 100 tot 150 meter lang en heeft twee stompe haken. Er worden twee stuks wild gebruikt, één als sleepwild en één als te apporteren wild, welke beide aan het eind van de sleep worden gelegd. De keurmeester die de sleep getrokken heeft blijft aan het einde van het sleepspoor achter, waar hij zich verdekt opstelt ten einde het gedrag van de hond te kunnen beoordelen bij het einde van de sleep en het opnemen van het wild. De andere keurmeester stelt zich aan het begin van het sleepspoor op, zodat hij de uitvoering van het eerste deel van het uitwerken van het sleepspoor alsook het afgeven van het wild aan de voorjager kan beoordelen. De voorjager mag de hond de eerste 30 meter van het spoor begeleiden.

Beoordeling:

Een voldoende wordt toegekend aan de hond, die na maximaal drie keer te zijn ingezet het spoor zodanig volgt, dat hij maximaal één haak overslaat en wanneer hij het spoor kwijt is zichzelf hersteld, bij het wild aangekomen het wild oppakt, al dan niet verpakt, het wild bij zijn voorjager brengt en het wild niet zittend afgeeft of binnen een straal van één meter bij zijn voorjager neerlegt. Zeer goed wordt toegekend aan de hond die na met een eenmalig commando te zijn ingezet het sleepspoor vasthoudend uitwerkt en volledig volgt, zichzelf eventueel corrigeert, bij het wild aangekomen het wild in één keer oppakt en langs de kortste weg dan wel over het sleepspoor het wild volgens het model apport apporteert als beschreven in artikel 11 van dit reglement. Een hond die het spoor door middel van verwaaiing van de sleep uitwerkt wordt om die reden niet negatief beoordeeld.

Artikel 53

Per onderdeel wordt aan de hond een waardering toegekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 van de Algemene Bepalingen van dit reglement.

Artikel 54

Honden die bij de haarwild- en veerwilsleep het gezochte wild hebben gevonden en dit niet apporteren kunnen niet opnieuw worden ingezet en krijgen voor het betreffende onderdeel een onvoldoende.

Artikel 55

Een hond heeft de zweet- en sleepwerkproef met goed gevolg afgelegd indien hij bij het zweetwerk voor de onderdelen neus, spoorzekerheid en zelfstandigheid, alsmede bij de haarwild- en veerwilsleep voor de onderdelen uitvoering sleep en apport minstens een voldoende heeft behaald en bovendien niet is geconstateerd dat de hond hard in de bek is, het wild beschadigt, aanvreet of begraaft en andere ernstige gedragsfouten als bedoeld in artikel 38 vertoont.

Artikel 56

Elke deelnemer ontvangt een cijferformulier, waarop de behaalde cijfers van zijn hond staan.

Indien de hond de proef met goed gevolg heeft afgelegd ontvangt de eigenaar bovendien een certificaat.

Artikel 57

Er wordt van de voorjager verwacht dat hij zijn eigen sleepwild (veer- en haarwild) meebrengt naar de proef. De organisatie draagt zorg voor het beschikbaar stellen van het stuk aan het eind van het zweetspoor.

De roofwild apporteerproef

Artikel 58

Het doel van deze proef is om te testen, of de hond de wil toont om roofwild te apporteren en bij zijn voorjager te brengen. Vooral bij de onderdelen "vossensleep" en apport " van een vos uit dichte dekking" toont de ware apporteur zich omdat na het inzetten van de hond op de verdere uitvoering van dit onderdeel de voorjager geen invloed meer heeft. De roofwild apporteerproef vangt altijd aan met het apport van een vos uit dichte dekking.

Artikel 59

De roofwild apporteerproef heeft drie onderdelen, te weten:

- a. Apport van een vos over de hindernis;
- b. Uitwerken van een vossensleep;
- c. Apport van een vos uit dichte dekking.

Artikel 60

De voor deze proef te gebruiken vos dient door de voorjager mee te worden genomen naar de proef en een gewicht te hebben van minimaal 3.5 kg. Het verdient aanbeveling om twee vossen mee te nemen, één voor het trekken van de sleep en één om de hond te laten apporteren.

Artikel 61

Apport van een vos uit dichte dekking

Uitvoering:

Op een voor de hond en voorjager onbekende plek in de dichte dekking wordt een vos geworpen. De valplaats is ongeveer 30 meter verwijderd van de plaats waar de hond op aanwijzing van de keurmeester moet worden ingezet. Deze plaats mag de voorjager niet verlaten. De keurmeester geeft de globale richting aan waar de vos ligt. De hond mag meerdere keren worden ingezet, waarbij echter de hond maximaal tien minuten heeft om de vos te vinden en te apporteren.

Beoordeling:

Voldoende heeft de hond, die de vos binnen tien minuten binnen brengt, de vos niet zittend afgeeft of binnen een straal van één meter van zijn voorjager laat vallen. Zeer goed wordt toegekend aan de hond die niet meer dan twee commando's de vos vindt, en vervolgens de vos volgens het model apport apporteert als beschreven in artikel 11 van dit reglement.

Artikel 62

Vossensleep

Uitvoering:

De vossensleep wordt hoofdzakelijk in het bos gelegd, maar kan ook gedeeltelijk over open land lopen. De sleep is minimaal 200 en maximaal 300 meter lang en heeft twee stompe haken. Er worden bij voorkeur twee vossen gebruikt, één als sleepvos en één als apporteer vos, welke beide aan het eind van de sleep worden gelegd. De keurmeester die de sleep getrokken heeft blijft aan het einde van het sleepspoor achter, waar hij zich verdekt opstelt teneinde het gedrag van de hond te kunnen beoordelen bij het einde van de sleep en het opnemen van de vos. De andere keurmeester stelt zich aan het begin van het sleepspoor op, zodat hij de uitvoering van het eerste deel van het uitwerken van het sleepspoor alsook het afgeven van de vos aan de voorjager kan beoordelen. De voorjager mag de hond de eerste 30 meter van het spoor begeleiden.

Beoordeling:

Een voldoende wordt toegekend aan de hond, die na maximaal drie keer te zijn ingezet het spoor zodanig volgt, dat hij maximaal één haak overslaat en wanneer hij het spoor kwijt is, zichzelf herstelt, bij de vos aangekomen de vos oppakt, de vos bij zijn voorjager brengt en de vos niet zittend afgeeft, of binnen een straal van één meter bij zijn voorjager neerlegt. Zeer goed wordt aan de hond toegekend die na met een eenmalig commando te zijn ingezet het sleepspoor vasthoudend uitwerkt en volledig volgt, zichzelf eventueel corrigeert, bij de vos aangekomen de vos in één keer oppakt en langs de kortste weg dan wel over het sleepspoor en de volgens het model apport apporteert als beschreven in artikel 11 van dit reglement.

Artikel 63

Apport van een vos over de hindernis

Uitvoering:

De hindernis kan bestaan uit een hoogtesprong waarbij over een hekwerk van 70 tot 80 cm dient te worden gesprongen dan wel een breedtesprong, waarbij over een greppel van 80 cm diep en minimaal 100 cm breed gesprongen dient worden of als de breedte zo aanzienlijk is de hond de steile opgang van de greppel moet nemen. De voorjager dient zijn hond 5 tot 3 meter voor de hindernis te laten zitten. De voorjager stapt dan vervolgens met de vos in de hand over de hindernis en legt deze vos achter de hindernis of als de hindernis een breedte

hindernis is over de hindernis neer, bijvoorbeeld in een zodanige houding dat de vos later door de hond gemakkelijk kan worden opgepakt. De voorjager keert vervolgens terug naar zijn hond die is blijven zitten. De voorjager geeft zijn hond een eenmalig commando ten einde zijn hond over de hindernis te laten springen. Vervolgens mag nog een commando gebruikt worden om de hond de vos op te laten pakken. De hond dient zonder de vos te laten vallen terug te komen over de hindernis en de vos aan zijn voorjager af te geven.

Beoordeling:

Voldoende wordt de hond toegekend die eerst na drie commando's over de hindernis gaat, met extra commando's de vos oppakt, de vos niet zittend ter hand stelt, of binnen een straal van één meter van de voorjager neerlegt. Zeer goed wordt toegekend aan de hond die na een eenmalig commando over de hindernis gaat, de vos vlot oppakt en de vos volgens het model apport apporteert als beschreven in artikel 11 van dit reglement.

Artikel 64

Per onderdeel wordt aan de hond een waardering toegekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 van de Algemene Bepalingen van dit Reglement.

Artikel 65

Honden die bij de sleep van de vos het gezochte wild aan het einde van het sleepspoor hebben gevonden en dit niet apporteren kunnen niet opnieuw worden ingezet en krijgen voor het betreffende onderdeel een onvoldoende.

Artikel 66

Een hond heeft de roodwild apporteerproef met goed gevolg afgelegd indien hij voor de vakken apport van de vos over de hindernis, apport van een vos uit dichte dekking en vossensleep minstens een voldoende heeft behaald en bovendien niet is geconstateerd, dat de hond het wild beschadigt, aanvreet of begraaft dan wel andere ernstige gedragsfouten vertoont.

Artikel 67

Elke deelnemer ontvangt een cijferformulier, waarop de behaalde cijfers van zijn hond staan. Indien de hond de proef met goed gevolg heeft afgelegd ontvangt de eigenaar bovendien een certificaat.

De gedragstest

Artikel 68

De Weimaraner is een veelzijdige, gemakkelijk af te richten, karaktervaste en gepassioneerde jachtgebruikshond, die systematisch en volhardend zoekt, echter niet overdreven temperamentvol. Rooftuig- en wildscherp, waakzaam, maar niet agressief. Als diskwalificerende fouten noemt de rasstandaard een bovenmatige agressiviteit tegen andere honden of mensen, overmatige angstigheid dan wel andere duidelijke tekenen van gedragsstoornissen. Het doel van deze test is om vast te stellen dat deze gedragsstoornissen bij de hond afwezig zijn.

Artikel 69

De gedragstest vindt aansluitend op of tijdens een van de WSH- proeven, (kampioenschaps) clubmatch of enig ander verenigingsevenement plaats. Het is echter een zelfstandige test die geen onderdeel vormt van een andere WSH proef. De deelnemers moeten zich dan ook voor de gedragstest aanmelden.

Artikel 70

De beoordeling vindt plaats door drie verenigingskeurmeesters, waarvan er één zich in de directe nabijheid van de voorjager bevindt en de twee andere keurmeesters de hond op enige afstand beoordelen. Één van de keurmeesters dient over aantoonbare kwalificaties te beschikken waaruit blijkt dat hij/zij gespecialiseerd is in de beoordeling van hondengedrag.

Artikel 71

Er zijn twee testonderdelen die één geheel vormen en op dezelfde dag uitgevoerd worden. De voorjager is verantwoordelijk voor de veiligheid van de personen in de groep en in het bijzonder de helper.

Artikel 72

1. Onderdeel met wild

De riem van de aangeliijnde hond wordt aan een boom of hek vastgemaakt.

De lijn is zo lang dat de te beoordelen hond ongeveer 2 meter vrijheid heeft om zich in beide richtingen zijwaarts en vooruit te bewegen.

Een stuk wild, opgeborgen in een rugzak, wordt ongeveer een halve meter vanaf de hond op de grond neergelegd. De hond moet voldoende tijd worden gegeven om het stuk wild c.q. de rugzak in bezit te nemen.

De keurmeester prikkelt de hond met een jute zak of zie iets dergelijks, zodat het gedrag van de hond kan worden beoordeeld.

Onmiddellijk na afloop van de test haalt de voorjager zijn hond op en loopt hij naar een van de keurmeesters met zijn hond om de chip te laten controleren. De hond moet deze controle toelaten.

De toeschouwers mogen zich niet dichterbij dan op een afstand van 50 meter bevinden.

Beoordeling (met in begrip van de chipcontrole):

W0 = de hond is angstig, bang bijter, agressief

W1 = de hond is niet onder de indruk van de situatie

W2 = de hond toont een natuurlijke afweer gedrag

De hond die beoordeeld is met "W1" of "W2" is geslaagd dit deel van de test.

2. Onderdeel in de cirkel

De geleider houdt zijn hond aangeliijnd aan een circa 3 meter lange lijn met beide uiteinden van de lijn in de hand, zodat de hond ongeveer anderhalve meter vrijheid heeft.

Een groep van ongeveer 12 mensen vormen een cirkel rond de geleider en de hond met een straal van ongeveer 10 meter. Op een teken van de keurmeester lopen alle mensen in de groep op hetzelfde moment in hetzelfde tempo (vlot, niet wandelen en evenmin rennen) naar het midden van de cirkel en zij stoppen met lopen zodra zij elkaar raken.

Degenen die het dichtst bij de hond staan aaien de hond.

Vervolgens geeft de voorjager beide uiteinden van de lijn aan een helper in de groep.

Tegenover de voorjager opent zich de cirkel.

De voorjager verlaat met een rustige tred door de geopende cirkel de groep tot een afstand van 10 tot 15 meter vanaf de hond. Op de afroep of het "kom voor" fluitsignaal van de

voorjager laat de helper die de lijn aan beide uiteinden vasthoudt één eind van de lijn los. De hond moet zich vlot door de geopende cirkel naar zijn voorjager begeven. De voorjager begeeft zich vervolgens met zijn onaangelijnde hond terug de cirkel in en stelt zich op in het midden van de cirkel. De helper mag de hond niet in de ogen kijken of anderszins een agressieve reactie bij de hond oproepen.

Gewenst gedrag is vastberadenheid, onverschrokkenheid en een neutraal gedrag ten opzichte van de voor de hond vreemden in de groep.

Ongewenst gedrag is onzekerheid, angst (angst bijter) en agressie tegen mensen (overdreven scherpte).

Beoordeling:

G1 = de hond is van de test niet onder de indruk. Ook de hond die meerdere commando's nodig heeft om de cirkel te verlaten of om los weer terug te keren naar het midden van de cirkel wordt met een G1 beoordeeld.

G0 = hond toont duidelijk en uitgesproken onzekerheid en is te angstig om (verder) te beoordelen. Laat de hond agressie zien dan wordt de test onmiddellijk afgebroken met een beoordeling van "G0". De beide testonderdelen vormen één geheel en worden op dezelfde dag uitgevoerd

Artikel 73

Alleen met honden die voor beide onderdelen een voldoende behalen (W1 of W 2 bij wild en G1 bij de cirkel) wordt een certificaat afgegeven dat de hond de gedragstest met goed gevolg heeft afgelegd. Als aan de hond een beoordeling van "W0" en/of "G0" wordt toegekend mag op verzoek van de voorjager de gehele test of alleen het onderdeel waarop een onvoldoende werd behaald één maal worden herhaald. Dat mag op dezelfde dag, maar kan ook op een volgende testdag plaatsvinden.

De Dummy Apporteur Proef (DAP)

Artikel 74

Een Dummy Apporteurproef (DAP) bestaat uit zes meervoudige, niet gestandaardiseerde apporteerproeven op het niveau van de Standaard Jachthondenproef niveau C en B. Het doel van de Dummy Apporteurproef is het beoordelen van het werk na het schot van de deelnemende honden, die nog niet toe zijn aan het werken met wild.

Artikel 75

Inrichting van de proeven

Elke proef bestaat uit twee apporten. Tenminste twee van deze proeven moeten een waterelement bevatten. Bij tenminste twee van deze proeven moet een schot worden gelost. Een sleepspoor kan deel uitmaken van de proef, in welk geval de gesleepte dummy ook de te apporteren dummy dient te zijn. Ingeval van een sleepspoor zal de gesleepte dummy besprekend worden met een wildgeurstof. De maximaal toegestane tijd bij deze proeven bedraagt vijf minuten per proef.

Artikel 76

Dummy's

De te gebruiken dummy's (canvas of kunststof wild (Doken) hebben een gewicht van tenminste 500 gram en worden voor de proef beschikbaar gesteld door de vereniging.

Uitgezonderd een dummy afgeschoten door een dummy-launcher, welke lichter van gewicht mag zijn.

Artikel 77

Beoordeling:

De wijze van keuren moet praktijkgericht zijn. De dummy's moeten correct worden geapporteerd. Zie daarvoor artikel 11 van dit reglement. Staand afgeven leidt echter niet tot puntenaftrek. Inspringen en onrust op post leiden tot puntenaftrek maar niet tot uitsluiting.

Artikel 78

Bijzondere bepalingen

In uitzonderlijke gevallen is de keurmeester bevoegd om, in een individueel geval of in het algemeen, de tijd te verlengen. Een keurmeester is bevoegd om een proef te laten beëindigen wanneer er naar zijn oordeel geen uitzicht op is dat de proef voldoende wordt afgelegd. Alhoewel bij de beoordeling de proeven praktijkgericht worden gekeurd en een volmaakte afwerking niet wordt vereist, leidt extreem slordig apport tot een onvoldoende.

Artikel 79

Bij verdenking van hardheid in de vang, sluit de keurmeester de deelnemer uit van verdere deelneming. De proefleider is bevoegd om van de bepalingen in deze paragraaf af te wijken, indien en voor zover de omstandigheden zodanig zijn dat aan de essentie van een proef anders geen recht kan worden gedaan. De proefleider is bevoegd om een hond die tracht te bijten teneinde de keurmeester of andere personen dan wel andere honden aantoonbaar letsel toe te brengen te diskwalificeren. Een hond, die bij welke proef dan ook, schotschuw blijkt te zijn, de dummy begraaft, verstopt of beschadigt wordt gediskwalificeerd en komt in geen geval voor een certificaat in aanmerking.

Artikel 80

Per onderdeel wordt aan de hond een waardering toegekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 9 van de Algemene Bepalingen van dit Reglement.

Artikel 81

Elke deelnemer ontvangt een certificaat waarop de behaalde cijfers van zijn hond en de aanduiding "geslaagd" of "niet geslaagd" is aangetekend.

Het keuren van de proeven

Artikel 82

De keurmeesters moeten uitgaan van de jachtpraktijk waarbij uit een oogpunt van weidelijkheid het wild binnen moet komen, dat is het belangrijkste. Daarbij dient de keuring er op gericht te zijn om de kwaliteit van het jachtgedrag in objectieve zin vast te stellen. Dat wil zeggen dat van elke hond een vergelijking mogelijk moet zijn met de standaardjachteisen die vanuit de jachtpraktijk gelden. Het oordeel van de keurmeesters zal daarom moeten worden opgebouwd aan de hand van eenduidige criteria welke onderdeel vormen van de verschillende proefonderdelen en welke voor alle honden op

dezelfde wijze gehanteerd worden en worden vermeld op de daartoe bestemde keurformulieren.

Artikel 83

Elke voorjager die de proef behaalt krijgt een certificaat (diploma) waarop de punten zijn aangetekend. Indien de proef niet is behaald ontvangt de voorjager een puntenlijst.

Artikel 84

Direct na het afleggen van een proefonderdeel deelt één van de keurmeesters de voorjager de verkregen beoordeling mee.

Artikel 85

Met uitzondering van de zweet- en sleepspoorproef en de appel- en apportproef kan per onderdeel één keurmeester keuren. Op alle overige proeven moet er met twee keurmeesters gekeurd worden. Bij de Dummy Apporteerproef worden proeven 7 en 8 door 2 keurmeesters gekeurd. De gedragstest wordt door drie keurmeesters gekeurd.

Artikel 86

Indien het onderdeel “houden van de aangewezen plaats” dient te worden gekeurd, worden er door de keurmeester twee verschillende plaatsen aangegeven, waarbij de ene plaats gebruikt wordt voor de reuen en de andere plaats voor de teven.

Artikel 87

Een keurmeester legt zijn beoordeling over het werk van elke hond vast door middel van de toekenning van een cijfer als bedoeld in artikel 9 van dit reglement onmiddellijk nadat de hond het betreffende onderdeel heeft voltooid. Een eenmaal toegekend cijfer mag niet gewijzigd worden. Indien een bepaald onderdeel herhaald wordt geldt, dat de hond zich alleen maar kan verbeteren, doch niet verslechteren.

Artikel 88

Een beoordeling met 5 punten (uitmuntend) kan alleen plaatsvinden bij aanlegvakken. De keurmeester dient terughoudendheid te betrachten bij een dergelijke uitzonderlijke waardering en het predicaat “uitmuntend” slechts toe te kennen, indien de prestatie van een hond duidelijk uitstijgt boven hetgeen voor een kwalificatie “zeer goed” mag worden verlangd. De keurmeester is in dat geval verplicht om zijn beslissing te motiveren en toe te lichten op het keuringformulier alsook in het technische verslag.

Artikel 89

Uit de resultaten van de keuring van de honden door de keurmeesters moeten conclusies kunnen worden getrokken ten aanzien van de vraag of de beoordeelde hond evenwichtig, vroegrijp, gretig werkend en voegzaam is dan wel zich onevenwichtig, ongeïnteresseerd en moeilijk stuurbaar toont.

Artikel 90

Bij twijfel of een niet eenduidige beoordeling door twee verschillende keurmeesters wordt aan de hond de hoogste van de beide voorgestelde beoordelingen toegekend.

Artikel 91

Keurmeesters mogen op een proef waar zij keuren geen eigen hond(en) dan wel honden van hun partner keuren. Ingeval een keurmeester een hond voorjaagt dan wel een door een keurmeester gefokte hond of een hond van de keurmeester, die door een derde voorgejaagd wordt, beoordeeld moet worden, dient de keurmeester terug te treden en de beoordeling aan een andere keurmeester over te laten.

Artikel 92

De keurmeester kan de proefleider verzoeken om een voorjager uit te sluiten van verdere deelname aan de proef op grond van het feit dat de voorjager zich misdraagt ten opzichte van personen, honden, goederen of het veld waar de proef gehouden wordt.

Artikel 93

De proefleider draagt er zorg voor zelf dan wel door een van de keurmeesters een verslag van de proef te (laten) schrijven ter publicatie door de vereniging.

De proefleider

Artikel 94

Het bestuurslid van de vereniging, dat de portefeuille Jacht- en wedstrijd zaken onder zich heeft, treedt op als proefleider, hij/zij kan ook een lid van de jachthondencommissie tot proefleider benoemen.

Artikel 95

De taak van de proefleider is:

- Organisatie van de proef in technische, financieel en administratief opzicht;
- Ontvangst op de proef van de jachtgerechtigde en de gastheren;
- Het instrueren van de keurmeesters en helpers;
- Het toelichten van het verloop van de proef bij de deelnemers en de toeschouwers;
- Het verzorgen van de algehele leiding van de proef;
- Het tijdig informeren van de webmaster en de redactie van het clubblad voor de aankondiging van de proef op de website en in het clubblad;
- Het zorgdragen van tijdige verzending van de uitslagen van de proef naar de vereniging ter publicatie en archivering als bedoeld in artikel 10 van dit reglement;
- Het er op toezien dat dit reglement naar behoren wordt nageleefd;
- Het behandelen van bezwaren van de voorjagers en van voorstellen van keurmeesters om een voorjager van verdere deelname aan de proef uit te sluiten.

De proefleider kan deze taken geheel of gedeeltelijk delegeren.

Beroep

Artikel 96

Indien een voorjager zich niet kan verenigen met de beoordeling van zijn hond bij enig onderdeel van de proef, kan hij voor het einde van de proef bezwaar aantekenen bij de proefleider. De proefleider hoort zowel de voorjager als de betreffende keurmeester. De

proefleider is vervolgens gerechtigd te beslissen dat de hond het betreffende onderdeel onmiddellijk over mag doen, in welk geval de beoordeling plaatsvindt door twee keurmeesters en de proefleider gezamenlijk en deze beoordeling in de plaats treedt van de beoordeling waartegen bezwaar is ingediend.

Artikel 97

Indien de voorjager voor het beëindigen van de proef bij de proefleider bezwaar heeft aangetekend als bedoeld in het vorige artikel en de proefleider beslist heeft dat het onderdeel niet mag worden overgedaan, waardoor derhalve het oordeel van de keurmeester gehandhaafd blijft, kan de voorjager tegen deze beslissing gedurende de proef beroep aantekenen. Tegelijk met het aantekenen van het beroep dient de voorjager een bedrag aan de proefleider te overhandigen gelijk aan het inschrijfgeld, welk bedrag aan de vereniging vervalt indien het beroep ongegrond wordt verklaard. Het beroep wordt behandeld door het bestuur van de vereniging of- indien de voorjager zulks verzoekt – ter plaatse door de voorzitter van de vereniging, in welk geval na het horen van de keurmeester, de proefleider en de voorjager terstond een mondelinge uitspraak kan worden gedaan. Indien het beroep gegrond wordt verklaard wordt het bedrag terugbetaald en zal de voorjager alsnog in de gelegenheid worden gesteld om het betreffende onderdeel met zijn hond af te leggen op de wijze zoals in het vorige artikel omschreven. De beslissing van het bestuur c.q. de voorzitter is bindend voor partijen, dat wil zeggen dat geen verder beroep mogelijk is.

Benoeming van keurmeesters

Artikel 98

Alle personen die voorkomen op de jaarlijks uitgeven keurmeesterlijst van het Duitse "Jagdgebrauchshundverband e. V." voldoen aan de eisen om als WSH-keurmeester op te treden en kunnen derhalve voor de in dit reglement bedoelde proeven als keurmeester worden uitgenodigd. Ook kan de jachthondencommissie deskundigen uitnodigen die een autoriteit zijn op een bepaald gebied van het jachthondenwerk, dan wel ten behoeve van de Gedragstest (docenten van gerenommeerd instituten op het gebied van de opleiding van) gedragsdeskundigen en/of gedragskeurmeesters.

Artikel 99

Personen die niet op de in het vorige artikel bedoelde keurmeesterlijst voorkomen dienen door het bestuur van de vereniging eerst op de lijst met WSH-keurmeesters te worden geplaatst ten einde vervolgens te kunnen worden aangezocht om als WSH-keurmeester op de in dit reglement bedoelde proeven te keuren.

Artikel 100

Op de lijst met WSH-keurmeesters kunnen op voordracht van de jachthondencommissie leden van de vereniging worden geplaatst, die:

A. Algemeen

- zowel mondeling als schriftelijk in staat zijn om hun zienswijze met overtuiging kenbaar te maken;
- afstand kunnen nemen van zowel deelnemers als toeschouwers en in staat zijn

- om een objectief oordeel te geven over de prestatie van de hond;
- geen direct of indirect beroepsmatig financieel belang hebben bij het verhandelen, fokken, opleiden, voorjagen of keuren van honden;
- over een ruime ervaring beschikken met de jachtpraktijk en het voorjagen van honden op de Nederlandse en buitenlandse wedstrijden en proeven en de WSH-proeven;
- beschikken over een uitgebreide jacht- en kynologische kennis, niet alleen van het eigen ras.

B. Opleiding

- de in artikel 101 beschreven opleiding en stage hebben voltooid.

Artikel 101

De jachthondencommissie vraagt leden van de vereniging die zij geschikt achten en voldoen aan het gestelde in het vorige artikel onder A. en of zij geplaatst willen worden op de lijst van WSH-keurmeesters onder overlegging van de behaalde prestaties. Indien naar het oordeel van het bestuur de kandidaat voldoet aan de in het vorige artikel onder A. gestelde eisen, wordt de kandidaat in de gelegenheid gesteld om als aspirant-WSH-keurmeester op eigen kosten tweemaal de aanlegproef veldwerk mede te keuren, tweemaal de appel- en apportproef mede te keuren, tweemaal de zweet- en sleepspoorproef mede te keuren en tweemaal de proef verdedigingsdrang mede te keuren en daarover aan Jacht- en wedstrijd zaken te rapporteren. De jachthondencommissie kan in bijzondere gevallen van het boven genoemde afwijken en een aspirant eerder voor dragen als keurmeester indien betrokkene op de betrokken gebieden aantoonbaar zodanige ervaring heeft opgedaan dat een opleiding op dat specifieke terrein geacht wordt geen meerwaarde op te leveren. Per groep keurmeesters mogen niet meer dan drie aspirant-keurmeesters aspireren. De keurmeesters met wie de aspirant-WSH-keurmeester zijn keuringen verricht brengen hun bevindingen over de kandidaat uit bij de Jachtcommissie. De Jachtcommissie brengt aan het bestuur advies uit – na de keurmeester(s) waaronder de kandidaat gekeurd heeft gehoord hebbende - om de kandidaat al dan niet op de lijst met WSH-keurmeesters te plaatsen.

Artikel 102

Het oordeel over de geschiktheid van een kandidaat alsmede de plaatsing van een persoon op de lijst met WSH-keurmeesters berust bij het bestuur van de vereniging en tegen beslissingen ter zake is géén beroep mogelijk.

Slotbepaling

Artikel 103

Dit reglement wordt uitgevoerd door de Jachthondencommissie van de vereniging. Daar waar nodig kan de Jachthondencommissie in algemene zin afwijken van dit reglement. Voorts kan de commissie in concrete gevallen afwijken, indien strikte toepassing van dit reglement naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid een onaanvaardbaar resultaat met zich mee brengt. Tot de uitvoering behoort de bevoegdheid tot het vaststellen van nadere regels. Deze worden ter kennis gebracht aan het bestuur die op de eerstvolgende Algemene Ledenvergadering dit aan de orden stelt. De Jachtcommissie wordt tijdens de in dit reglement gereguleerde proeven vertegenwoordigd door de proefleider, die ter plaatse bevoegd is om in concrete gevallen de in de derde volzin van dit artikel

opgenomen hardheidsclausule toe te passen. Over zaken waarin de wet, de statuten, het huishoudelijk reglement, dit reglement en de eventuele andere regels niet voorzien beslist de voorzitter van de vereniging.

Artikel 104

Dit reglement is gewijzigd vastgesteld door de Algemene Ledenvergadering van de vereniging op 16 april 2016 en kan worden aangehaald als “WSH Proevenreglement”.